

1762 г. голѣма простота владѣла, народниятъ духъ билъ отпадналъ и преодолявало гръкоманството; но вече въ 1800—1837 г. се отбелязва нова епоха... „когы почна да гаснѣе гръкоманство въ България и да се възражда народный духъ“.

Най-после

„Българска старина“

е неговъ непериодиченъ органъ за популяризиране и допълняне своитѣ изследвания на историчния, религиозния, езиковия, фолклорния и етнографичния материялъ отъ миналото, Тукъ пакъ се търсятъ далечнитѣ прояви изъ живота на българитѣ и все паралелно съ езика на древността. Той подема своята любима теория, дето посочва българитѣ за най-старъ отъ арийскитѣ народи, съ езикъ близо до санскритския, съ тѣхната митология, умотворения, близки до индийскитѣ. Той приема, че Пелазгитѣ, първитѣ поселници на Гърция, били българи и че гърцитѣ произлѣзли отъ тѣхъ, отпосле преселени въ европейскитѣ области; пъкъ и гръцкиятъ езикъ е образуванъ отъ българския. И дава езикови примѣри съ привидно етимологични и фонетични сходства. Разбира